

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı : 1981/4

Karar Sayısı : 1981/28

Karar Günü : 26/11/1981

Resmi Gazete tarih/sayı : 3.2.1982/17594

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN : Tatvan Sulh Ceza Mahkemesi.

İTİRAZIN KONUSU: 9/5/1969 günlü, 1177 sayılı Tütün ve Tütün Tekeli Yasası'nın 112. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan " ...veya 1918 sayılı Kanun'un 6829 sayılı Kanunla değiştirilen 25 inci maddenin birinci fıkrasına göre verilen para cezası hükümleri kesindir" biçimindeki kuralın Anayasa'nın 2, 12, 31. ve 139. maddelerine aykırılığı nedeniyle iptali isteğidir.

I - OLAY :

14/3/1980 günü kuşku üzerine emniyet mensupları tarafından, üzerinde altı buçuk kilo kaçak tütünle yakalanan sanık hakkında, 1177 sayılı Tütün ve Tütün Tekeli Yasası'nın 96. maddesi aracılığı ile 1918 sayılı Kaçakçılığın Men ve Takibine Dair Kanun'un 2248 sayılı Yasayla değişik 25. maddesinin birinci ve ikinci fıkraları uyarınca, tüketim ve kullanma kaçakçılığından cezalandırılması isteğiyle, Tatvan Cumhuriyet Savcılığı'nca 14/3/1980 günlü, 1980/116-63-32 sayılı iddianame ile kamu davası açılmıştır.

Yargılamayı yapan, görevli Sulh Ceza Mahkemesi 1177 sayılı Tütün ve Tütün Tekeli Yasası'nın 1918 sayılı Kanun'un 6829 sayılı Kanunla değişen 25. maddesinin birinci ve ikinci fıkralarındaki para cezalarının kesinliğine yollama yapan 112. maddesinin ikinci fıkrası hükmünün Anayasaya aykırı olduğu kanısına vararak, bu fıkranın iptali için itiraz yoluna başvurmuştur.

III- YASA METİNLERİ:

1 - İtiraz konusu yasa kuralı :

9/5/1969 günlü 1177 sayılı Tütün ve Tütün Tekeli Kanunu' nün itiraz konusu hükmü de içeren 112. maddesi şöyledir :

" Madde 112 - 76, 88, 89, 91, 95, 96, 102, 110 uncu maddelerle 103 üncü maddenin ikinci ve 108 inci maddenin üçüncü fıkraları hariç olmak üzere bu kanunda yazılı suçlara, Tekel idaresi'nin yazılı başvurusu üzerine o yerin Sulh Ceza Mahkemesince karar verilir.

Bu mahkemelerce verilip 20 lirayı aşmayan veya 1918 sayılı Kanun'un 6829 sayılı Kanunla değiştirilen 25 inci maddenin birinci fıkrasına göre verilen para cezası hükümleri kesindir."

2 - ilgili yasa kuralları :

a) 1177 sayılı Yasanın 96. ve 111. maddeleri :

" Madde 96 - 45 inci madde hükmüne aykırı olarak ellerinde yaprak tütün bulunduran kimselerin tütünlerine elkonulur ve herbir kilo veya artığından 25 lira ağır para cezası alınır."

" Madde 111 - 76, 88, 89, 91, 95, 96, 102, 110 uncu maddelerle, 103 üncü maddenin ikinci ve 108 inci maddenin üçüncü fıkralarında yazılı suçları işleyenler hakkında 1918 sayılı Kanun'un

6829 sayılı Kanunla değiştirilen 25 inci maddesi hükmü ve o Kanunun kovuşturma ve yargı usulleri uygulanır."

b) 1918 sayılı Yasanın 6829 ve 2248 sayılı Yasalarla değişik 25. maddesi :

" Madde 25 - (29/8/1956 - 6829) - Bu kanunun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasında yazılı haller haricinde, kaçak inhisar maddelerini istimal veya istihlâk maksadıyla yanlarında veya herhangi bir yerde bulunduranlar ile gümrükten kaçırılarak yurda sokulmuş eşyayı kaçak olduğunu bilerek kendisinin veya başkalarının ihtiyaçlarında kullanmak üzere yurt içinde satın alan veya bilerek yanlarında yahut herhangi bir yerde bulunduranlar gümrük kaçağı eşyanın gümrüklenmiş değerinin, inhisar maddeleri için hususi kanunlarında yazılı para cezasının birer misli hafif para cezası ile cezalandırılır.

Madde ve eşyanın müsaderesine de hükmolunur. Bu suretle hükmolunacak hafif para cezası 10 liradan aşağı olamaz.

Para cezasının miktarı (50) lirayı tecavüz ettiği takdirde tecavüz eden miktar için her üç lira ve küsuru bir gün hesabıyla ayrıca hafif hapis cezası da hükmolunur. Bu suretle verilecek hafif hapis cezası bir seneyi geçemez.

Yukarıki fıkralar dışında kalan ve bu kanunda ayrıca cezası bulunmayan her nevi kaçakçılık suçları failleri bir seneden beş seneye kadar hapis cezası ile birlikte gümrük kaçağı eşyanın gümrük resmi ile sair devlet resimleri tutarının inhisar kaçağı maddeler için hususi kanunlarında yazılı para cezasının birer misli ağır para cezası ile cezalandırılır ve bu nevi eşya vs. maddelerin de müsaderesine hükmolunur.

Eşya ve maddelerin müsadere edilememesi veya memnu eşya ve maddelerden madut bulunması veya bunlar için huşu si kanunlarında para cezası tayin edilmemiş olması hallerinde hükmolunacak para cezasına bunların gümrüklenmiş piyasa değeri miktarınca bir meblâğ ilâve olunur.

Kaçırılan eşya veya maddenin CİF değeri (1000) liradan aşağı olduğu takdirde 3 üncü fıkarda yazılı cezalar yarı nisbetinde indirilerek hükmolunur."

" Madde 25 - (12/6/1979-2248) Bu kanunun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasında yazılı haller haricinde, kaçak inhisar maddelerini istimal veya istihlâk maksadıyla yanlarında veya herhangi bir yerde bulunduranlar ile gümrükten kaçırılarak yurda sokulmuş eşyayı kaçak olduğunu bilerek kendisinin veya başkalarının ihtiyaçlarında kullanmak üzere yurt içinde satın alan veya bilerek yanlarında yahut herhangi bir yerde bulunduranlar gümrük kaçağı eşyanın gümrüklenmiş değerinin, inhisar maddeleri için CİF değeri ile birlikte hususi kanunlarında yazılı para cezası veya resminin birer misli hafif para cezasıyla cezalandırılır. Madde ve eşyanın müsaderesine de hükmolunur. Bu suretle hükmolunacak hafif para cezası bin liradan aşağı alamaz.

Para cezasının miktarı beşbin lirayı geçtiği takdirde, geçeri miktar için yüz lira ve artığı bir gün hesabıyla ayrıca hafif hapis cezası da hükmolunur. Bu suretle verilecek hafif hapis cezası bir yılı geçemez.

Yukarı ki fıkralar dışında kalan ve bu kanunda ayrıca cezası bulunmayan hernevi kaçakçılık suçları failleri bir seneden beş seneye kadar hapis cezasıyla birlikte gümrük kaçağı eşyanın gümrüklenmiş değerinin, inhisar kaçağı maddeler için CİF değeri ile birlikte hususi kanunlarında yazılı para cezasının veya resminin birer misli ağır para cezası ile cezalandırılır. Ve bu nevi eşya ve maddelerin de müsaderesine hükmolunur.

Eşya ve maddelerin müsadere edilememesi veya memnu eşya ve maddelerden madut bulunması veya bunlar için hususi kanunlarında para cezası tayin edilmemiş olması hallerinde hükmolunacak para cezasına bunların gümrüklenmiş piyasa değeri miktarınca bir meblâğ ilâve olunur.

3 - Dayanılan Anayasa kuralları :

" Madde 2 - Türkiye Cumhuriyeti, insan haklarına ve Başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, millî, demokratik lâik ve sosyal bir hukuk devletidir."

" Madde 12 - Herkes, dil, ırk, cinsiyet, siyasî düşünce, felsefî inanç, din ve mezhep ayırımı gözetilmeksizin, kanun önünde eşittir.

Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz."

" Madde 31 - Herkes, meşru bütün vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak, iddia ve savunma hakkına sahiptir.

Hiçbir mahkeme, görev ve yetkisi içindeki davaya bakmaktan kaçınamaz."

" Madde 139 - (20/9/1971 -1488) Yargıtay, adliye mahkemelerince verilen karar ve hükümlerin son inceleme merciidir..."

IV - İLK İNCELEME :

Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 15. maddesi uyarınca, Şevket Müftügil, Ahmet H. Boyacıoğlu, Muammer Yazar, Ahmet Zeyneloğlu, Adil Esmer, Hakkı Müderrisoğlu, Nihat O. Akçakayalıoğlu, Nahit Saçlıoğlu, Hüseyin Karamüstantikoğlu, Kenan Terzioğlu, Orhan Onar, Necdet Darıcıoğlu, İhsan N. Tanyıldız, Yılmaz Aliefendioğlu ve Yekta Güngör Özdenin katılmalarıyla 10/2/1981 gününde yapılan ilk inceleme toplantısında, dosyanın eksikliği bulunmadığından, işin esasının incelenmesine oy birliği ile karar verilmiştir.

V - ESASIN İNCELENMESİ :

İşin esasına ilişkin rapor, başvurma kararı ve ekleri, iptali istenilen yasa ile Anayasa kuralları, bunlarla ilgili yasama belgeleri ve öteki metinler okunduktan sonra gereği görüşülüp düşünüldü :

Güvenlik görevlilerince, 14/3/1980 günü 6,5 kilo kaçak tütünle yakalanan sanığın, 1177 sayılı Tütün ve Tütün Tekeli Yasası'nın 96. ve 1918 sayılı Kaçakçılığın Men ve Takibine Dair Yasa'nın 2248 sayılı Yasa ile değişik 25. maddesinin birinci ve ikinci fıkraları uyarınca cezalandırılması istenmiş ve hakkında açılan kamu davasının görülmesi sırasında görevli Sulh Ceza Mahkemesi, 1177 sayılı Yasanın 112. maddesinin ikinci fıkrasında " ...veya 1918 sayılı Kanunun 6829 sayılı Kanunla değiştirilen 25 inci maddesinin birinci fıkrasına göre, verilen para cezası hükümleri kesindir" biçiminde yer alan kuralın Anayasa' nın 2., 12., 31. ve 139. maddelerine aykırı olduğu savıyla iptali için Anayasa Mahkemesi'ne başvurmuştur.

A) İtiraz konusu kuralın anlam ve kapsamının incelenmesi :

İtiraz konusu kural, ilk kez 9/6/1930 günlü, 1701 sayılı Tütün İhisarı Yasası'nın 71. maddesinde " itiraz üzerine sulh mahkemelerinden verilen yirmi liraya kadar (yirmi lira dahil) para cezaları hakkında verilecek kararlar katidir" biçiminde yer almış, sonradan bu yasayı kaldıran 10/6/1938 günlü, 3437 sayılı Tütün ve Tütün inhisarı Yasası'nın 107. maddesinin ikinci fıkrasında, " Bu mahkemelerce verilip yirmi lirayı aşmayan veya 1918 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin

birinci fıkrasına göre hükmedilen para cezası ve değeri 50 lirayı geçmiyen eşyanın müsadere kararı katidir" biçimine dönüşmüştür. Bu yasayı yürürlükten kaldıran 9/5/1969 günlü, 1177 sayılı Tütün ve Tütün Tekeli Yasası'nın 112. maddesinin ikinci fıkrası, itiraz konusu kuralı yürürlüğe koymuş bulunmaktadır.

Yukarıda sözü edilen ve yürürlükten kaldırıldığı belirtilen yasa maddelerinin gerekçelerine tasarılar da rastlanmamış, yasama organlarında da söz alan olmadığından bu maddelerin düzenlenme nedenleri saptanamamıştır.

1177 sayılı Tütün ve Tütün Tekeli Yasası'nın taşıdığı hükümler açısından, özel bir yasa olduğu kuşkusuzdur. Böyle olunca da bünyesinde düzenleme getirdiği konulara ait özel hükümler bulunması doğaldır. Nitekim, kullanmak ve tüketim amacıyla kaçak tütün bulundurmak eylemi suç niteliğinde görülmüş ve 1918 sayılı Yasanın 25. maddesinin birinci fıkrasına gönderme yapılarak Ceza yaptırımına bağlanmıştır.

1918 sayılı Yasanın 25. maddesinin birinci fıkrasında sonradan yapılacak ceza miktarlarıyla ilgili yasal bütün değişikliklerin, bu gönderme nedeniyle uygulanacağı açıktır. Ceza miktarlarında yapılan değişikliğin evvel veya sonraki yasalardan birine özgü olduğunu düşünmek, kanun koyucunun göndermeden elde etmek istediği amaca ve sonuca uygun düşmez.

Tütün ve Tütün Tekeli Yasası'nın 112. maddesinin ikinci fıkrasındaki " ...veya 1918 sayılı Kanunun 6829 sayılı Kanunla değiştirilen 25 inci maddesinin birinci fıkrasına göre verilen para cezaları kesindir" kuralı, yalnızca tüketim ve kullanma amacıyla kaçak tütün bulunduranlar hakkında 1177 sayılı Yasadır, genel gerekçesinde de bildirildiği gibi özel olarak konduğundan, bu kuralın, Ceza Yargılamaları Usulü Yasası'nın 305. maddesinde, genel nitelikte belirlenen kurala aykırılığı söz konusu olamaz. Kaldı ki, sözü edilen 305. maddenin üçüncü fıkrasında yer alan " Bu kanun ile sair kanunlarda kafi olduğu yazılı bulunan hükümler temyiz olunamaz" kuralı bu ilkeyi açık olarak benimsemiştir.

B) Anayasaya aykırılık savının incelenmesi:

İtirazcı mahkeme, yukarıda da açıklandığı gibi, 1918 sayılı Yasanın 25/1. maddesi uyarınca tüketim kaçakçılığı suçlarında bin liradan az olmamak üzere beşbin liraya kadar yalnızca hafif para cezasına karar verilebileceğini, oysa Ceza Yargılamaları Usulü Yasası'nın 12/6/1979 günlü, 2248 sayılı Yasa ile değişik 305. maddesinin hafif para cezalarında kesinlik sınırını bin lira olarak (bin lira dahil) saptamış bulunmasına ve bu yasa gereği Tütün ve Tütün Tekeli Yasası dışında kalan tüketim kaçakçılığı eylemlerinden dolayı verilen bin liranın üzerindeki hafif para cezalarına ilişkin hükümlerin temyiz edilebilmelerine karşın, itiraz konusu kuralla, Tütün ve Tütün Tekeli Yasası'nın kapsamında olan tüketim kaçakçılığı eylemlerinden dolayı verilen ceza kararlarına ilişkin temyiz yolunun kapatılmış olmasının, Anayasa'nın hukuk devleti ve eşitlik ilkelerine, hak arama hürriyetine ve Yargıtay'ın adliye mahkemelerinden verilen karar ve hükümlerin son inceleme merci olduğu olduğu öngören 139. maddesine aykırı olduğu savını öne sürmektedir.

9/5/1969 günlü, 1177 sayılı Tütün ve Tütün Tekeli Yasası'nın genel gerekçesinde, tütünün üretici ve tüketici ülkelerin ekonomik yaşamlarında önemli rol oynadığı, önceleri iklim ve toprak koşulları bizim gibi uygun olan az sayıda ülkenin tekeli altında bulunan tütün üretim ve ticaretinin, teknik imkânlardan yararlanılarak bir çok devletin gelir sağlamaya çalıştığı bir konu haline gelmesi ve uluslararası ticarete şiddetli rekabete neden olması, tüketimi sürekli olarak artan bu maddenin gerek dış ticaret yoluyla gerek öteki yollarla sağlanan gelirleri de artırması, yurdumuzda üç yüz yıl gibi uzun bir geçmişi olduğu ve konunun, tarımsal, sosyal ve ekonomik yaşamımızdaki son derece önemli olan yönü belirtilerek tasarının hazırlandığı açıklanmaktadır.

Gerçekten tütünün özellikle ekonomimizdeki son derece etkin yerinin yanı sıra insan sağlığını bozucu etkisi de göz önünde tutulmuş ve bunun üretimi ile satışı Devletin tekeli altına alınmıştır. Bu nedenle tütünün öteki tekellere maddeleriyle örneğin çay, tuz, spirtolu içkilerle bir tutulmaması hukuka aykırı görülemez. Bu bakımdan konunun özel bir yasa ile düzenlenmesi ve yasaklanan bazı eylemlerin genel Usul yasasından ayrılarak özel kurallara bağlanması, Anayasaya aykırılık nedeni olarak gösterilemez ve değerlendirilemez.

Bu nedenle, öteki yasalarla karşılaştırılma yapılarak itiraz konusu hükmün Hukuk Devleti ilkesine ters düştüğü söylenemez. Anayasa Mahkemesi çeşitli kararlarında, Anayasa'nın 12 maddesine göre yasa önünde eşitlikten ne anlaşılması gerektiğini açıklıkla belirtmiştir. Kimi yurttaşların durumlarındaki özellik ve ayrılık dolayısıyla ve haklı nedenlerle başka kurallara bağlı tutulmasında yasa önünde eşitsizlikten söz edilemez.

Bir mahkeme hükmünün kesin olup olmaması bir yöntem işidir. Anayasa'nın 136. maddesi bu düzenlemeyi, Anayasaya uygun olma koşulu ile yasama organına bırakmıştır.

Bu nedenlerle itiraz konusu kuralda kimi mahkeme kararının kesin olduğunun belirtilmesinde Anayasa'nın 31. madde sindeki hak arama özgürlüğünü zedeliyen, savunma hakkını kısıtlayan, kişi hürriyetine güvensizlik getiren bir durum yaratıldığı ve dolayısıyla 139. maddeye aykırılığın oluştuğu düşünülemez.

Yukarıda açıklanan gerekçelerle, itiraz konusu hükümde Anayasaya aykırı bir yön bulunmadığından itirazın reddine karar verilmelidir.

Yılmaz Aliefendioğlu bu sonuca katılmamıştır.

SONUÇ :

9/5/1977 günlü, 1177 sayılı " Tütün ve Tütün Tekeli Kanunu" nün 112. maddesinin itiraza konu edilen ikinci fıkrasında " ...veya 1918 sayılı Kanun'un 6829 sayılı Kanunla değiştirilen 25 inci maddenin birinci fıkrasına göre verilen para cezası hükümleri kesindir" biçiminde yer alan hükmün Anayasaya aykırı olmadığına ve itirazın reddine, Yılmaz Aliefendioğlu'nun karşı oyuyla ve oyçokluğuyla,

26/11/1981 gününde karar verildi.

Başkan
Şevket Müftügil

Başkanvekili
Ahmet H. Boyacıoğlu

Üye
Ahmet Zeyneloğlu

Üye
Hakkı Müderrisoğlu

Üye
Nihat O. Akçakayalıoğlu

Üye
Hüseyin Karamüstantikoğlu

Üye
H. Semih Özmert

Üye
Orhan Onar

Üye
Selahattin Metin

Üye
Mehmet Çınarlı

Üye
Mahmut C. Cuhruk

Üye
Necdet Darıcıoğlu

Üye
Servet Tüzün

Üye
Yılmaz Aliefendioğlu

Üye
Yekta Güngör Özden

KARŞIOY YAZISI

Anayasa'ya aykırı olduğu ileri sürülerek iptali için itiraz yoluyla başvurulanan 1177 sayılı Yasa'nın 112. maddesinin ikinci fıkrası, 1918 sayılı Yasa'nın 29/8/1956 günlü 6829 sayılı Yasayla değişik 25. maddesine gönderme yapmaktadır. Bu madde 6829 sayılı Yasayla değişik biçimiyle içerdiği suçu işleyenlere 10 ilâ 50 lira hafif para cezası verilmesini öngörmekteyken, daha sonra 2248 sayılı Yasayla yapılan değişiklikle bu ceza 1000 ilâ 5000 liraya çıkarılmıştır.

Söz konusu göndermenin 25. maddedeki 6829 sayılı Yasadan sonraki değişiklikleri içermemesi ve dolayısıyla maddenin 2248 sayılı Yasayla değişik biçiminin yerel mahkemede görülmekte olan davada uygulama hükmü olmaması gerekir. Ancak davayı gören mahkemenin 1918 sayılı Yasanın 25. maddesinin, 12/6/1979 günlü, 2248 sayılı Yasayla değişik biçimiyle uygulama maddesi görmesi ve Mahkememizin de bu durumu uygun bulması karşısında, itiraz konusu edilen kuralın 1918 sayılı Yasanın 6829 sayılı Yasayla değişik 25. maddesinin birinci fıkrasına yaptığı göndermenin, aynı maddenin 2248 sayılı Yasayla değişik biçimini de kapsadığını kabul etmek ve karşı oyumuzu bu duruma göre belirtmek zorunluğu ortaya çıkmıştır.

Anayasa Mahkemesi'nce verilen, 1918 sayılı Yasa'nın 55 maddesinin son fıkrasında yer alan " Sulh mahkemelerinden verilen hüküm ve kararlar kesindir" hükmünün iptaline ilişkin 29/4/1969 gün, E. 1968/61 K. 1969/23 sayılı kararın gerekçesinde açıklandığı gibi; Anayasa'nın 2. maddesinde Türkiye Cumhuriyeti'nin bir hukuk devleti olduğu belirtilmiştir. Hukuk devleti olmak yönetilenlere hukuk güvencesini sağlayan bir düzeni kurmaktır. Böyle bir düzenin kurulması, yasama ve yargı yetkileri ile yürütme alanına giren bütün etkinliklerin, hukuk kurallarıyla sınırlandırılması, temel hak ve özgürlüklerin değiştirilmesi ve aykırı davranılması kolay olmayan metinler içinde, Anayasa ilkesi haline sokulması ile gerçekleştirilebilir.

Anayasa, ilgililerin mahkeme kararlarına karşı kanun yollarına başvurma olanağına sahip olmalarını hak arama temel hak ve özgürlüğünün ve hukuk güvenini sağlama ereğinin gereği görmüştür. Ayrıca suç ve ceza arasında bir denge bulunması, benzer suçları işleyenlerin benzer ceza ve uygulamayla karşılaşması hukuka güven ve saygı bilincini oluşturur. Ceza usulü alanında genel kurallar koyan Ceza Muhakemeleri Usulü Yasası, 298. maddesi ile Cumhuriyet Savcısının ve sanığın mahkeme kararlarına karşı kanun yoluna başvurabileceklerini ve 305. maddesi ile, ceza mahkemelerince verilen kararların temyiz edilebileceğini hükme bağlamış, aynı madde kendi içinde bu genel hükme ayırık düşen kuralları belirlemiştir. Genel kural bu iken, 1177 sayılı Yasanın 112. maddesinin ikinci fıkrasıyla 1918 sayılı Yasanın 25. maddesinin birinci fıkrasına göre verilen para cezası hükümlerinin kesin olduğuna ilişkin kural getirilerek, CMUK'nun 305. maddesiyle getirilen ayırık durumun bu suçlar için beş kat yükseltilmesi hukuk devleti ilkeleriyle bağdaşmaz.

Kanunun eşitlik ilkesi açısından incelenmesine gelince :

9/5/1969 günlü, 1177 sayılı Tütün ve Tütün Tekeli Yasası, tütünle ilgili bazı düzenlemeler ve yasaklamalar getirmekte ve bu yasaklamalara uyulmaması durumunda verilecek cezayı göstermektedir. Başka bir deyişle, bu yasa, suçu saptamakta, bu suçların işlenmesi durumunda verilecek cezayı ve yöntemi ise, daha hafif suçlar için kendisi belirlerken, daha ağırca suçlar için 1918 sayılı Yasaya bırakmaktadır. 1177 sayılı Yasanın itiraz yoluyla Anayasaya aykırılığı ileri sürülen 112. maddenin ikinci fıkrası, bu yasada belirlenen suçlara yetkili Sulh Ceza Mahkemelerince verilen 20 lirayı aşmayan veya yine 1177 sayılı Yasadaki suçları işleyenlere aynı yasanın 112. maddesi uyarınca 1918 sayılı Yasanın 6829 sayılı Yasayla değişik 25. maddesi hükmüne göre verilen para cezalarının kesin olmasını öngörmektedir. Bu duruma göre 1177 sayılı Yasaya göre verilecek para cezaları, 112 maddenin ikinci fıkrasında ve CMUK. nun 12/6/1979 günlü, 2248 sayılı Yasayla değişik 305/1. maddesinde belirlenen sınırı aşması (1001 lira olması) durumunda temyiz edilebilirken, aynı Tütün ve Tütün Tekeli Yasası'nda belirtilen başka suçlardan dolayı 112. maddede yapılan gönderme nedeniyle 1918 sayılı Yasaya göre verilen ceza 5000 lira da olsa temyiz edilemeyecektir. Sonuçta daha hafif ceza temyiz edilebilirken, daha ağır cezada temyiz yoluna gidilemeyecektir.

Ayrıca, 1918 sayılı Yasanın 25. maddesinin birinci fıkrasının öteki kaçakçılık suçlarında uygulanması sonunda verilecek para cezaları ile, 1177 sayılı Yasa'daki gönderme nedeniyle aynı fıkra göre verilecek para cezaları arasında da aykırılık yaratacaktır. Böylece aynı yasanın aynı maddesinin aynı fıkrasına göre verilen ve 1000 lirayı aşan para cezalarından bir kısmı temyiz edilebilirken, bir kısmı temyiz edilemeyecektir. Bu iki durum Anayasa'nın öngördüğü eşitlik ilkesine aykırı düşer. Çünkü temyize başvurma Anayasa'da güvence altına alınan bir hak arama yolu olup, aynı cezalarda aynı biçimde uygulanmalıdır.

Öteyandan, benzer nitelikteki 11/12/1936 günlü, 3078 sayılı Tuz Yasası'nda, 8/6/1942 günlü, 4250 sayılı ispirto ve İspirtolu içkiler Yasası'nda, 20/5/1942 günlü, 4223 sayılı Kahve ve Çay İnhisarı Yasası'nda, 21/6/1927 günlü, 1118 sayılı Oyun Kâğıtları inhisarı hakkındaki Yasada ve 19/7/1972 günlü, 1615 sayılı. Gümrük Yasası'nda, bu yasalara göre verilecek cezaların kesin olduğuna ilişkin bir hüküm de bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle itiraz konusu kuralın iptali gerektiği oyu ile verilen karara karşıyım.

Üye

Yılmaz
Aliefendioğlu